

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/152/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716207203
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Maštaliřová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6716207203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Maštaliřovej a členiek senátu JUDr. Aleny Kriřanovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej v právnej veci žalobcu AUTO SLOVÁK, s.r.o., so sídlom Strážska cesta 5614, 960 01 Zvolen, IČO: 36033693, zastúpený JUDr. Michaelou Mařuchovou, advokátkou, so sídlom Osloboditeľov 5, 962 21 Lieskovec, proti žalovanému P. F., miesto podnikania A.M. XXXX/XX, XXX XX N., G.: XXXXXXXX, zastúpený Advokátska kancelária Krnáč s.r.o., so sídlom LUX Residence, 11.poschodie, Námestie Slobody 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47232293, o zaplatenie 2.901,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10Cb/20/2016-152 zo dňa 16.4.2018 takto

rozhodol:

I.Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 10Cb/20/2016-152 zo dňa 16.4.2018 potvrdzuje

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.901,70 eur s príslušenstvom a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou okresnému súdu dňa 9.6.2016 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.901,70 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaný ako leasingový užívateľ si objednal u žalobcu opravu osobného motorového vozidla zn. Q. X. VIN: S., ŠPZ: N (ďalej len „OMV“), pričom vlastníkom vozidla bola spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko, s.r.o.. Nakoľko išlo o poistnú udalosť, náklady na opravu vozidla vo výške 11.026,44 eur uhradil žalobcovi poisťovateľ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.. Faktúra č.940124 za opravu bola vystavená na sumu 11.606,78 eur + DPH 2.321,36 eur so splatnosťou dňa 19.2.2014. Poisťovateľ krátil poistné plnenie v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami o tzv. spoluúčasť vo výške len 580,34 eur, a to v súlade s ustanovením zákona č.222/2004 Z.z. o DPH. Vydal o tom potvrdenie s názvom krycí list, kde uznal náklady na opravu výške 11.026,44 eur a súčasne poistníka zaviazal uhradiť nezaplatenú DPH a spoluúčasť. Žalobca si touto žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na nezaplatenú DPH vo výške 2.321,36 eur a sumu za spoluúčasť vo výške 580,34 eur.

2. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Neakceptoval obranu žalovaného spočívajúcu v tom, že nie je pasívne vecne legitimovaný v spore, nestotožnil sa s jeho obranou, keďže dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že žalovaný je nositeľom povinnosti, splnenie ktorej bolo predmetom tohto súdneho sporu, t. j. z povinnosti uhradiť cenu diela, ktoré bolo zo strany žalobcu v prospech žalovaného vykonané. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bola oprava osobného motorového vozidla Q. X., ŠPZ: N Konštatoval, že zmluva o dielo obsahovala podstatné náležitosti zmluvy o dielo, t. j. predmet diela, cenu diela a tiež bol dojednaný termín ukončenia

diela, ako tieto skutočnosti vyplývajú zo zákazkového listu č. č.502530, vystaveného dňa 10.1.2014. Uviedol, že žalovaný rozporoval skutočnosť, že v rozhodnom čase nebol vlastníkom predmetného osobného motorového vozidla, bol len jeho držiteľom, túto námietku okresný súd vyhodnotil v súdnej veci ako právne irelevantnú, keďže predmetom sporu nebol nárok z titulu náhrady škody, kedy by za určitých okolností mohla byť namietaná skutočnosť rozhodujúca pre otázku vecnej legitímácie v spore, ale nárok žalobcu bol uplatnený v titulu predmetnej zmluvy o dielo. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému nebránilo nič uzavrieť zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a bol by tak povinný ako držiteľ predmetnej veci zabezpečiť, aby nedochádzalo k jej znehodnoteniu, preto pokiaľ je zo strany poisťovateľa, u ktorého mal žalovaný uzavretú zmluvu o havarijnom poistení konštatované, že predmetné motorové vozidlo je opraviteľné, žalovaný mohol, resp. musel zabezpečiť opravu motorového vozidla. Ďalej okresný súd konštatoval, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že v predmetnej faktúre č. 940124, ktorá bola vystavená následne po oprave vozidla si žalobca voči žalovanému uplatňoval len jej časť, a to konkrétne daň z pridanej hodnoty a tzv. spoluúčasť v zmysle vystaveného krycieho listu zo spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., ktoré neboli uhradené. Súd uviedol, že nakoľko spor neprebíhal medzi žalovaným ako poisťníkom a firmou Allianz - Slovenská poisťovňa ako poisťovateľom z titulu nároku na náhradu poistného plnenia súd nemal dôvod preskúmať, či zo strany tretieho subjektu, t. j. z firmy Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. došlo oprávnenie ku kráteniu predmetných súm, alebo ako časti fakturovanej sumy ceny diela, v dôsledku čoho súd zameril výlučne svoju pozornosť na skúmanie, či žalobca voči žalovanému predmetnou faktúrou oprávnenie fakturoval cenu diela v zmysle uzavretej zmluvy o dielo, pričom dospel k záveru o oprávnenosti fakturovanej sumy čo do dôvodu i výšky. Podľa názoru súdu v konaní bola preukázaná cena diela dojedanej opravy, bola dohodnutá na čiastku 16.000,--eur, pričom reálne bola cena diela ešte nižšia a zodpovedá fakturovanej sume vo výške 13.928,13 eur. Okresný súd vyhodnotil svedeckú výpoveď zamestnanca žalobcu pána E. s odkazom na predmetnú faktúru a mal za preukázané, že žalobca dojednané dielo riadne vykonal, a to ku dňu 5.2.2014, kedy bolo dielo pripravené k odovzdaniu žalovanému a žalovanému vznikla povinnosť toto dielo prevziať a zaplatiť dojednanú cenu za jeho vykonanie. Pokiaľ žalovaný namietal, že nebol zo strany žalobcu vyzvaný na prevzatie diela, jednak túto skutočnosť poprel svedok pán E., ktorý uvádzal, že opakovane telefonicky žalovaného vyzýval k prevzatiu diela. Súd poukázal na znenie ust. § 554 Obchod. zákonníka ods. 1,3, z ktorých táto povinnosť žalovanému vyplývala. Neakceptoval obranu žalovaného spočívajúcu v tom, že dielo bolo vadné, pretože žalovaný vady diela žiadnym spôsobom u žalobcu nereklamoval. V konaní pred okresným súdom nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že mu žalobca neumožnil vykonať skúšobnú jazdu ani fakt, že by mu žalobcu túto odmietol umožniť vykonať. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.901,70 eur s príslušenstvom a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

3. Proti rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní namietal, žeby došlo k riadnemu upovedomeniu o dokončení diela zo strany žalobcu. Nestotožnil sa so záverom okresného súdu v tom, že žalobca preukázal ukončenie diela telefonickými výzvami pracovníka žalobcu pána E.. Nesúhlasil ani so záverom súdu s poukazom na ust. § 554 Obchod. zákonníka ods. 1,3. Podľa jeho názoru výklad zákona je neudržateľný, pretože podľa jeho názoru zhotoviteľ bol povinný objednávateľa na prevzatie diela vyzvať. Ďalej ako rozporné vidí zistenú svedeckú výpoveď svedka E., ktorý uviedol, že vozidlo neodovzdal žalovanému, hoci sa vo firme zastavil, lebo nebol vyplatený z jeho strany rozdiel. Podľa žalovaného neodovzdanie vozidla preukazuje okrem iného nezaplatenie faktúry č. 940124 žalovaným a jej vrátenie žalobcovi. Podľa jeho názoru ak by žalovaný faktúru prijal a podpísal, tak by zároveň potvrdzoval riadne prevzatie vozidla. Vzhľadom na fakt, že žalovaný vozidlo nikdy neprevzal, pretože mu nebolo odovzdané, faktúru logicky nepodpísal. Zdôraznil, že podpis na tejto faktúre nie je jeho a evidentne sa snažil jeho podpis napodobniť za účelom deklarovania, že k odovzdaniu diela skutočne došlo, čo vzhľadom na preukázaný skutkový stav nie je pravdou. Nakoniec poukázal na to, že žalobca v konaní nepreukázal obojstranné podpísanie originálu faktúry č. 940124. Čo sa týka neuskutočnenia skúšobnej jazdy uviedol, že so žalovaným nebola vykonaná, pričom požadoval vykonanie skúšobnej jazdy na vozidle už pri zadávaní objednávky. Takýto postup podľa jeho názoru je úplne obvyklý, je to bežná prax pri takej rozsiahlej oprave vozidla, ako sa na vozidle mala uskutočniť. Poukázal na znenie ust. § 562 ods. 1 Obchod. zákonníka, a to, že objednávateľ je povinný predmet diela prezrieť a zariadiť jeho prehliadku podľa možnosti čo najskôr po odovzdaní predmetu diela. Ďalej v odvolaní uviedol, že v prejednávanej príhode Allianz poisťovňa, a. s. ani v rámci šetrenia poistnej udalosti, ani pred poskytnutím poistného plnenia nijakým spôsobom nekontaktovala žalovaného, aby zistila jeho postoj k rozsahu a dôvodnosti opráv a k splneniu povinnosti vyplývajúcich zo zmluvy o dielo, a aby zistila, či súhlasí s kladným vybavením poistnej udalosti, teda s poskytnutím

poistného plnenia podľa vystavenej faktúry žalobcu. Zdôraznil, že nikdy nesúhlasil s kladným vybavením poistnej udalosti, pretože nedošlo k odovzdaniu opraveného vozidla, vykonaniu diela zo strany žalobcu čo Obchodný zákonník považuje za základnú podmienku pre poskytnutie poistného plnenia, keďže explicitne stanovuje v ust. § 548 ods. 1, § 554 ods. 1 a § 536 ods. 1 zákonnej povinnosti žalovaného. Z citovaných ustanovení teda jasne vyplýva, že splatnosť ceny diela a povinnosť cenu diela zaplatiť sa viaže na vykonanie diela. Na vykonanie diela je povinné nielen riadne ukončiť dielo, ale aj odovzdať objednávateľovi. Štandardne sa poistné plnenie poskytuje späťne, teda až po riadnom prevzatí opraveného vozidla a následnom vystavení vozidla na opravu. K vzniku povinnosti zaplatiť cenu za vykonanie diela v prejednávanej veci podľa jeho názoru nedošlo a poistné plnenie bolo poskytnuté predčasne.

4. Čo sa týka výšky ceny diela podľa jeho názoru je sporná. Poukázal na skutočnosť, že bez skontrolovania predmetu opravy nie je možné dôjsť k záveru o oprávnenosti výšky účtovanej ceny opravy. Zdôraznil, že žalovaný požadoval vykonanie skúšobnej jazdy na vozidle už pri zadávaní objednávky, pričom ide o obvyklý postup a tvrdil, že bolo jeho povinnosťou požadovať skúšobnú jazdu. Poukázal aj na skutočnosť, že v prejednanom prípade Allianz poisťovňa, a. s. ani v rámci šetrenia poistnej udalosti, ani pred poskytnutím poistného plnenia nijakým spôsobom nekontaktovala žalovaného, aby zistila jeho postoj k rozsahu a dôvodnosti opráv a k splneniu povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o dielo, aby zistila, či súhlasí s kladným vybavením poistnej udalosti, teda s poskytnutím poistného plnenia podľa vystavenej faktúry žalobcu. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

5. Žalobca v písomnom stanovisku k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný po celý čas prebiehajúceho súdneho konania nepredložil ani jeden dôkaz na preukázanie jeho tvrdení. Žalobca preukázal výpoveďou svedka, že žalovaný bol na prevzatie diela vyzývaný telefonicky, zákon neukladá autoservisom zasilať písomnú formu kontaktu si volia pri zadávaní objednávky, žalovaný si zvolil telefonický kontakt. K námietke žalovaného, že nepodpísal faktúru žalobca uviedol, že nie je povinnosťou pre platnosť účtovného dokladu, aby ten, komu je určený túto aj podpisoval. Čo sa týka ďalších námietok, uviedol, že v čase opravy nebol žalovaný vlastníkom predmetného motorového vozidla. Z jeho zmluvy vyplynulo, že poistné plnenie bude vinkulované priamo zhotoviteľovi diela, ani zmluva o zabezpečovacom prevode práva, ani poistná zmluva o potrebe jeho súhlasu s plnením nehovorí. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa §34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) prejednal odvolanie v rozsahu danom ust. § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa §380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. §381 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. §387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

7. Podľa §387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa §387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa §383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

10. Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.901,70 eur s príslušenstvom a výrok o trovách konania.

11. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že žalobca si uplatnil proti žalovanému zaplataenie sumy 2.901,70 eur na základe skutočnosti, že vykonal pre neho opravu motorového vozidla. Vzhľadom k tomu, že vozidlo bolo poistené na základe krycieho listu Poisťovňa Allianz vyplatila spoločnosti Volksvagen služby sumu 13.928,13 eur. Predmetom sporu zostalo zaplataenie dane z pridanej hodnoty a tzv.

spoluúčasť v úhrnej sume 2.901,70 eur. Okresný súd neakceptoval obranu žalovaného, keď tvrdil, že žalobca ho nevyzval k odovzdaniu predmetu diela, keď v konaní bolo preukázané svedeckou výpoveďou pána E., zamestnanca žalobcu, že žalovaný bol vyzvaný k prevzatiu diela telefonicky. Taktiež okresný súd neakceptoval obranu žalovaného, že vady diela reklamoval, pretože o tejto skutočnosti nepredložil relevantný dôkaz a rovnako žalovaný nepreukázal, že by vyzýval žalobcu, že by mu v súvislosti s prevzatím diela umožnil vykonať skúšobnú jazdu. Okresný súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

12. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Základnou odvolacou námietkou žalovaného je jeho tvrdenie, že žalobca ho nevyzval k prevzatiu diela, a to opraveného motorového vozidla, ďalej namietal, že nepodpísal faktúry a zo strany žalobcu mu nebolo umožnené vykonanie skúšobnej jazdy po vykonaní opravy vozidla.

13. Odvolací súd sa nestotožnil s obranou žalovaného vznesenou v podanom odvolaní, pretože v konaní pred súdom prvej inštancie žalobca preukázal svedeckou výpoveďou zamestnanca p. E., že žalovaný bol vyzývaný opakovane telefonicky k prevzatiu vozidla. Na výzvy žalobcu žalovaný nereflektoval, napriek skutočnosti, že tento kontakt (telefonický) bol dohodnutý stranami v zmluve o dielo (v objednávke). Z uvedeného dôvodu, ani odvolací súd neakceptoval obranu žalovaného založenú na jeho tvrdení, že žalobca ho nevyzval k prevzatiu diela. Ďalej odvolací súd uvádza, že sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, v ktorom konštatoval, že nebolo potrebné zo strany žalovaného podpísať faktúru, nakoľko táto povinnosť nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu a táto povinnosť nebola ani dohodnutá v objednávke.

14. V konaní pred súdom prvej inštancie nebola preukázaná ani námietka žalovaného, že reklamoval vady diela, preto odvolací súd na túto obranu žalovaného nemohol brať zreteľ. Záverom odvolací súd konštatuje, že nebolo možné uveriť ani námietke žalovaného, že mu žalobca neumožnil vykonať skúšobnú jazdu, pretože tak, ako už bolo vyššie konštatované odvolacím súdom žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu, ktorým ho telefonicky žiadal k prevzatiu vozidla a následne s tým súvisiacej skúšobnej jazdy.

15. Na základe uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred okresným súdom, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

16. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zo zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd uvádza, že rozhodnutie okresného súdu je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené a bolo vykonané dokazovanie plne v súlade s procesnými zásadami, formulovanými v platnom a účinnom Civilnom sporovom poriadku.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. §387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. §396 ods. 1 CSP, v náväznosti na ust. §262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, a ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ust. §255 ods. 1 CSP, nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v plnom rozsahu.

19. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa ust. §262 ods. 2 CSP.

20. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).